

anden Maade i det Forhold, som begrunder saadant Værnething. For de udfkrene Værnepligtige regnes dette fra den Tid, da de efter Udskrivningen have givet Møde og ere modtagne til Tjeneste ved Krigsmagten, dog hører Sagen ogsaa til Krigsret, naar Udfkrene skulle tiltales for ikke efter Udskrivningen at have mødt til rette Tid paa Bestemmelsesstedet, og der findes Anledning til iførtøvet at indbrage dem under Krigsmagten."

§ 11.

"At Nogen forløves fra Tjeneste ved Krigsmagten, bevirker, naar han dog ikke ganske udtræder af denne, ordentligvis ingen Forandring i Reglerne om, hvorvidt han hører under militært Værnething.

Dog naar udfkrene Værnepligtige, der til Opfyldelse af deres Værnepligt have gjort Tjeneste ved Krigsmagten, men iverigt ikke have nogen Ansættelse ved denne, hjemsendes paa ubestemt Tid eller efter de almindelige Regler for deres Tjenestepligt, ophøre de at staa under militært Værnething i Straffesager i Almindelighed, overensstemmende med § 2. Dersom det imidlertid, naar de paa saadan Maade ere hjemsendte, opdages, at de, medens de endnu vare Tjenestegjørende, have forbrudt sig mod deres militære Pligter, skulle de derfor tiltales ved den militære Ret, hvortimod de for andre Forbrydelser, som ere begaaede, medens de vare til Tjeneste, men hvorom ingen Retssforfølgning er begyndt inden Hjemsendelsen, og som heller ikke blive paatalte under samme Sag i Forbindelse med Overtværelse af militære Tjenestepligter, tiltales og dømmes ved borgerlig Ret. Dernæst hører Sagen til militær Ret, naar de efterlade igjen at indfinde sig i Tjenesten til den ved Hjemsendelsen eller ved Indkaldelse bestemte Tid, eller de iverigt, forsaavidt der, medens de paa ansørte Maade ere hjemsendte, maatte paahvile dem militære Pligter, forse sig imod disse.

Naar de udfkrene Værnepligtige, medens de ere til Tjeneste, ikkun erholde Orlov paa en bestemt kort Tid, ophøre de ikke derved at være militært Værnething underkastede."

§ 12.

"Ved Nømming bevirkes ingen Forandring i Værnethinget, og Nømmingsmanden bliver derfor ogsaa for de af ham i Nømmingstiden begaaede almindelige Forbrydelser at tiltale ved militær Ret, saafremt denne var hans Værnething med Hensyn til de almindelige Forbrydelser, da han rømmede. Dog blive Domme, der i Nømmingstiden ere affagte over ham ved nogen borgerlig Domstol i Sager, der reise sig af saadanne Forbrydelser, i deres Kraft."

Om det, der endvidere omtales i §§ 13 - 15, gjælder efter nuværende Praxis ligeledes Følgende:

(§ 13). Er paa den Tid, en Værnepligtig møder og modtages til Tjeneste ved Krigsmagten, eller iverigt Nogen indtræder i denne, en Sag angaaende en Forbrydelse begyndt imod ham ved borgerlig Ret, skal den, naar Ordre til Tiltale allerede er udstedt af den borgerlige Dørrighed, behandles og paakjendes ved borgerlig Ret. Er saadan Ordre ikke udfærdiget, tilendebringes Sagen ved militær Ret, medmindre vedkommende militære Ministerium samtykker i, at den afgjøres ved borgerlig Ret.

Har Nogen, medens han havde borgerligt Værnething, gjort sig skyldig i en almindelig Forbrydelse, om hvis Forfølgning der først bliver Spørgsmaal, efter at han med Hensyn til slige Forbrydelser er kommen ind under militært Værnething, undersøges og paakjendes Sagen ved dette. Dog antages det, at vedkommende militære Ministerium kan overlade Sagen til den borgerlige Ret, naar den begaaede Forbrydelse kan ventes at ville medføre en Straf, der har den Paagjældendes Afgang fra Krigsmagten til Følge, eller han kun er indkaldt til midlertidig Dvælse ved Krigsmagten.

(§ 14). Hvis en under militært Værnething hørende Person er paa den Tid, da han affædiges, har udtjent eller skal hjemsendes, under Retssforfølgning ved samme for nogen Forbrydelse, pleier Sagen at tilendebringes ved Krigsmagten.

Ellers bliver en fra Krigsmagten affædiget Person for den af ham begaaede almindelige eller militære Forbrydelse, som først opdages, efter at han er affædiget, i Almindelighed tiltalt og dømt ved borgerlig Ret; men tiltale mod Affædigede for Forbrydelser, som indeholde Krænkelser af militær Tjenestepligt, har dog oftere fundet Sted ved militær Ret.

(§ 15). Naar Nogen, som begaar en Forbrydelse, der for hans Vedkommende hører under Paatale ved militær Ret, er delagtig i saadan Forbrydelse med en Anden, som hører